

மே 1

மனுஷகுமாரனும் ஊழியங்கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ் செய்வும், அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார். (மத். 20:28)

நாம் நம்மைத் தேவனுக்கென்று பிரதிஷ்டை செய்த பிறகு புதிய சிருஷ்டிகளாக ப-யின் ஜீவியத்தில், ஒவ்வொரு காரியத்திலும் நீதியுள்ளவர்களாக நம்முடைய சொந்த காரியத்திலோ, அல்லது கணவனுக்காகவோ, மனைவிக்காகவோ, தாய் தகப்பனுக்காகவோ, கிறிஸ்துவுக்குள் அழைக்கப்பட்ட சகோதரர்களுக்காகவோ செய்யும் போது தேவனுடைய பார்வையில் அதை அவருக்கே நாம் செய்கிறோம். அநீதிமான்களாக இருந்து நாம் எதைச் செய்தாலும் தேவனுக்கு உண்மையான ப-களைச் செலுத்தக்கூடிய ஆசாரியர்களாயிருக்க முடியாது. (கிறிஸ்து அநேகரின் பாவங்களை சுமந்து தம்மை தேவனுக்கு சுகந்த ப-யாக ஒப்புக் கொடுத்தது போல அவரைப் பின்பற்றும் ஒவ்வொருவரும் அநேகருக்காக தங்கள் முழு நேரங்களையும் பிரயாசைகளையும் மனத்தாழ்மையுடன் அர்ப்பணிக்க வேண்டும்.) (யோவா: 13:13-17) R 3266:4

மே 2

அன்றியும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவ பக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள். (2 தீமோ. 3:12)

நம்முடைய ஓட்டத்தை மரணத்திலே நாம் முடிக்கும் காலம் வரை எதிர்ப்பை நாம் எப்பொழுதும் எதிர் நோக்கி இருக்க வேண்டும். சத்தியத்தின் நிமித்தமாக இப்படிப்பட்ட எதிர்ப்பை பொறுமையுடன் சகித்து அன்பினிமித்தமாகவும், சிநேகத்தினிமித்தமாகவும், சகல கடினமான காரியங்களையும் மேற்கொள்ள பிரயாசப்படவேண்டும். அதோடு ராஜ்ய ஊழியத்தில் தேவ சித்தத்தை நிறைவேற்ற இவைகளை சகிக்கவும் வேண்டும். தேவ ராஜ்ய சேவையிலே நாம் முற்றிலும் நம்மை உட்படுத்த, முதலாவது ஜாக்கிரதையுடன் தொடர்ந்து தேவ திட்டங்களை அறியவேண்டும். இரண்டாவதாக ஆர்வத்துடன் அதின் முக்கியத்துவத்தை ஆவியில் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். மூன்றாவதாக இவைகளை நிறைவேற்ற ஊக்கமும், உற்சாகமுடையவர்களாக சகல தியாகங்களையும், உழைப்பையும் கொடுத்து செயல்படவேண்டும். (1பேது. 1:5-7; 2:19-21) R 3199:2

மே 3

பலமான ஆகாரமானது நன்மை தீமையின்னதென்று பயிற்சியினால் பகுத்தறியத்தக்கதாக முயற்சி செய்யும் ஞானேந்திரியங்களையுடையவர்களாகிய பூரண வயதுள்ளவர்களுக்கே தகும். (எபி. 5:14)

தேவன் பேரில் உண்மையான விசுவாசமுள்ளவர்கள் அவருடைய வார்த்தைகளின்படி அவரை ஏற்றுக் கொள்வார்கள். இவர்களுக்குள் பிரதானமான போதனைகள் ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அஸ்திபாரத்திற்கு மேல் பொன்னினாலும், வெள்ளியினாலும் விலையேறப்பெற்ற கற்களினாலும் இந்தக் கட்டிடத்தின் வேலை சீராக முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறது. இப்படிப்பட்டவர்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்பாளானால் சத்தியத்திற்கும் தப்பறையான போதகங்களுக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை அறியக் கூடியவர்களாயிருப்பார்கள். நாம் எதை விசுவாசிக்கிறோம், ஏன் விசுவாசிக்கிறோம் என்பதை அறிந்து தைரியமாக அதை வெளிப்படுத்த வேண்டும். “எக்காளம் விளங்காத சத்தமிட்டால் எவன் யுத்தத்திற்கு ஆயத்தம் பண்ணுவான்?” (எபி. 5:12-13) R 3200:5

மே 4

மனுஷன் பார்க்கிறபடி நான் பாரேன்; மனுஷன் முகத்தைப் பார்ப்பான்; கர்த்தரோ இருதயத்தைப் பார்க்கிறார். (1 சாமு. 16:7)

தேவன் நம்முடைய நிலையை அறிந்திருக்கிறார் என்பதை நாம் காணாதவர் போ-ருப்போமேயானால் அல்லது மாமிசப் பிரகாரமாக சிந்தித்து நம்மை குறித்து நாம் தேவனுடைய பார்வையில் உத்தமர் என்று எண்ணுவோமேயாகில் நாம் இருளுக்குள் ஜீவித்து பல தவறுகளை நடப்பிக்கிறவர்களாவோம். இதற்கு மாறாக தேவ சித்தத்தை அறிந்து ஆவியின்படி ஜீவிப்போமானால் நாம் தேவனிடம் பட்சமாக இருப்போம். தேவ சித்தம் என்ன என்பதைக் குறித்து நாம் அசதியாக இராமல் நம் ஜீவியத்திற்கு முக்கியமான ஆவிக்குரிய தேவ திட்டங்களை முற்றிலும் அறிந்து நடக்க வேண்டும். இவைகளில் சற்று தவறுவோமேயாகில் ஆவிக்குரிய ஜீவியத்திலே நாம் குறைவு பட நேரிடும். தேவனுடைய பார்வையில் இது அங்கீகரிப்பைப் பெற முடியாது. கிறிஸ்துவின் மூலம் நாம் தேவனுக்கு முன்பாக உண்மையான வழிகளில் ஜீவிப்பதே தேவனுக்குகந்த ப-. (1 நாளா. 28:9; சங். 7:8-11) R 3203:2

மே 5

மாம்சத்தின்படி பிழைத்தால் சாவீர்கள். ஆவியினாலே சரீரத்தின் செய்கைகளை அழித்தால் பிழைப்பீர்கள். (ரோம. 8:13)

நாம் தேவனிடம் தொடர்ந்து ஜீவித்து மகிமையான முதலாம் உயிரித்தெழுத-ல் பங்கு பெற வேண்டுமானால் மாமிச சரீரத்தின் செய்கைகளை விட்டு விலக வேண்டும் என்பது நமக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஒரு நிபந்தனையாகும். மாமிச இச்சைகளை முற்றிலும் அழித்து சிலுவையில் அறைந்து ஆவிக்குரிய கிரியைகளை நடப்பித்து தேவனுக்கென்று ஊழியஞ்செய்வது ஜீவனைத் தரக்கூடியதாயிருக்கும். மாமிச செய்கைகளை வெறுத்து, நம்முடைய மாமிச இச்சைகளான பெலவீனங்களை எதிர்த்து நிற்பதையே அப்போஸ்தலன் மற்றொரு இடத்தில் “போராட்டம்” என்று கூறி மாமிசம் ஆவிக்கு விரோதமாகவும் ஆவி மாமிசத்திற்கு விரோதமாகவும் போர் புரிகிறது என்கிறார். இவை இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாயிருக்கிறது. ஆவியானது மாமிச இச்சைகளை மேற்கொள்ளும் போது தேவனுடைய பார்வையிலே நாம் ஜெயங்கொண்டவர்களாயிருந்து கிறிஸ்துவின் மூலம் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதை பெறுவோம். (கலா. 5:19-26) R 3203:5

மே 6

மேலும் எவர்கள் தேவனுடைய ஆவியினாலே நடத்தப்படுகிறார்களோ, அவர்கள் தேவனுடைய புத்திராயிருக்கிறார்கள். (ரோம. 8:14)

நாம் தேவனுடைய புத்திரராக இருப்பதற்கு ஆவி நமக்கு ஒரு வழி காட்டியாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நமது ஓட்டத்தின் துவக்கத்தில் மட்டுமல்ல, முடிவு பரியந்தம் அது வழி நடத்துகிறது. நாம் ஆவியினாலே நடத்தப்பட்டு முடிவுபரியந்தம் அதை நாடி இலக்கை நோக்கி ஓடுவோமேயானால், நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருப்போம். இப்படிப்பட்ட மனநிலையில் தொடர்ந்து, கல்யாண வஸ்திரத்தின் மேல் நம்பிக்கை வைத்து கிறிஸ்துவின் மூலமாக அவரிடத்தில் வருகிற ஒவ்வொருவரையும் தம் சொந்த ஜனமாக ஏற்றுக் கொள்கிறார். (1 யோவா. 3:1-3; யோவா. 1:11-12) R 3203:6

மே 7

சுவிசேஷத்தை நான் பிரசங்கித்து வந்தும், மேன்மை பாராட்ட எனக்கு இடமில்லை; அது என் மேல் விழுந்த கடமையாயிருக்கிறது; சுவிசேஷத்தை நான் பிரசங்கியாதிருந்தால், எனக்கு ஐயோ. (1 கொரி. 9:16)

நம்மிடத்தில் உள்ள சத்திய நற்செய்தியை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதில் எப்பொழுதும் ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும். பல சோதனைக்குள் பாடு அனுபவிப்பவர்களுக்கு ஆறுதலாக தேவ திட்டங்களையும், வரப்போகும் ராஜ்யத்தின் ஆசீர்வாதங்களையும், வாக்குத்தத்தங்களையும் எடுத்துரைத்து அவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும். இதைக் குறித்து நாம் மேன்மை பாராட்டாமல், நாம் இதைச் செய்ய வேண்டியது, நம்மேல் விழுந்த கடமை என்பதை தேவனுடைய பிள்ளைகள் அறியவேண்டும். சமயம் வாய்க்கும் பொழுது இந்த நற்செய்தியை ஒருவர் அனுதினமும் மற்றவர்களுக்கு எடுத்துரைக்காதவர்களாக இருப்பார்களானால், தேவ ராஜ்யத்தில் தங்களுக்குள்ளப் பங்கை இழக்க நேரிடும். (கலா. 1:15-17; 2:2; 2 தீமோ. 4:2) R 3205:1

மே 8

நித்திய ஜீவனை அளிப்பேன் என்பதே, அவர் நமக்குச் செய்த வாக்குத்தத்தம். (1 யோவா. 2:25)

தேவன் நமக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணின மேலான காரியங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள நாம் சில காரியங்களை செய்ய வேண்டும் என்பதை அறிந்திருக்க வேண்டும். நமக்கு அனுதின ஆகாரத்தை அவர் தந்தருளுவது வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருந்தாலும், அதைத் தேடிச் சேர்ப்பது அவசியமானதல்ல என்று எண்ணக்கூடாது. அது போல நித்திய ஜீவன் நமக்கு வாக்குத்தத்தமாக கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அந்த ராஜ்யத்தின் பங்கையடைய நமது அழைப்பையும், தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிபடுத்த வேண்டும். தேவன் சகல காரியங்களிலும் தம்முடைய முழு சித்தத்தின்படி செய்து வருகிறார். ஆயினும், தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதைப் பெற்றுக் கொள்ள அவரோடு இசைந்து சகல நற்காரியங்களிலும் விசுவாசத்தோடு கூடிய கிரியையில் காட்டுவது நமக்கு கொடுக்கப்பட்ட சிறந்த வாய்ப்பாகும். (யாக். 2:24-26) R 3205:4

மே 9

நீங்கள் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டபடியே, அவருக்குள் வேர்கொண்டவர்களாகவும், அவர்மேல் கட்டப்பட்டவர்களாகவும், அவருக்குள் நடந்து கொண்டு, நீங்கள் போதிக்கப்பட்டபடியே, விசுவாசத்தில் உறுதிப்பட்டு, ஸ்தோத்திரத்தோடே அதிலே பெருகுவீர்களாக. (கொலோ. 2:6-7)

தவறான போதனைகளைப் போதித்துவரும் போதகர்களின் கருத்து யாதெனில் சத்தியத்தில் தங்கள் விசுவாசத்தை நிலைநாட்டுவது அவசியமானது அல்ல என்றும், அவற்றில் நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்பது மத வைராக்கியமே என்றும் கூறி வருகின்றனர். எதையும் ரூபகாரப்படுத்தக் கூடாம-ருந்தும், வேதத்திற்கு முரணாகப் பேசி பிடிவாதமாகத் தங்கள் கொள்கைகளைப் பேசி வருகின்றனர். தேவ வார்த்தைகளை உள்ளபடி ஏற்றுக் கொண்டவர்கள், விசுவாசத்தின் மூலமாக மத வைராக்கியம் உள்ளவர்கள் ஆவர். இவர்களே சத்தியத்தில் வேர் கொண்டு நிலைத்திருப்பவர்கள். பலமும் உறுதியுமுள்ள ஒரு விசுவாசிக்கும், மற்ற மத வைராக்கியம் உள்ளவருக்குமுள்ள வித்தியாசம் யாதெனில் ஒருவன் சத்தியத்திலே வேரூன்றி நிலைத்திருக்கிறான். மற்றவன் தவறான கொள்கையில் ஸ்திரப்பட்டிருக்கிறான். (எபே. 3:16-19) R 3215:2

மே 10

என் தலையை எண்ணையால் அபிஷேகம் பண்ணுகிறீர்; என் பத்திரம் நிரம்பி வழிகிறது. (சங். 23:5)

பாத்திரம் நிரம்பி வழிகிறதென்பது இரண்டு வித கருத்துள்ளது. இதில் ஒன்று பூரிப்புள்ள பாத்திரம், மற்றொன்று துக்கம் நிறைந்த பாத்திரம். இவ்விரண்டுமே நிரம்பி வழியக்கூடியது. கிறிஸ்துவுக்குள் சந்தோஷத்தை அனுபவிக்கக்கூடியவர்கள், அவருடைய பாடுகளிலும், உபத்திரவங்களிலும் கூட பங்கு பெற வேண்டும். நாம் அவருடன் பாடுபட்டால், அவருடன் ஆளுகையும் செய்யலாம். இக்காலத்திற்குரிய பாடுகளை நாம் எண்ணும் போது இனிவரும் மகிமைக்கு இது ஒப்பாகாது. இதனால் நாம் உபத்திரவத்தில் சந்தோஷப்பட வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். இதன் மூலம் எவ்வளவாக உபத்திரவத்தைப் பொறுமையாக நாம் சகிக்கிறோமோ, அவ்வளவாகச் சந்தோஷமும் நிரம்பி வழியும். (கொலோ. 1:24; 2 கொரி. 1:4-7) R 3270:4

மே 11

உமது நிமித்தம் எந்நேரமும் கொல்லப்படுகிறோம்; அடிக்கப்படும் ஆடுகளைப் போல எண்ணப்படுகிறோம். (சங். 44:22)

நாம் அனைவரும் ஒரேவித ப-யைச் செலுத்த வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம் என்பதை நினைவு கூற வேண்டும். இந்தப் ப-யை நாம் நாளுக்கு நாள் தேவனுக்குச் செலுத்த வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். இது சிறு சிறு ப-களாக இருந்தாலும், நாளுக்கு நாள் நாம் சிறிது சிறிதாகச் செய்யும் இப்ப-கள் ஆதியிலே நாம் நம்மை உட்படுத்தின ஒரே ப-யை நிறைவு செய்ய அவசியமானது என்பதை நாம் நினைவு கூறவேண்டும். நாம் நமது சித்தத்தை தேவ சித்தத்திற்கு ஒப்புக் கொடுத்த போது நம்மை முற்றிலும் அவருக்கு ஒப்புக் கொடுத்தோம். நம் ப-யின் ஜீவியத்தில் சிறிதளவு தவறுவோமேயாகில் அல்லது சற்றுப்பின்தங்குவோமேயாகில், நாம் தேவனுக்கு நம்மை ஜீவ ப-களாக ஒப்புக் கொடுத்த வாக்கி-ருந்து பின் தங்கினவர்களாகக் காணப்பட்டு, பூரண ப-யைச் செலுத்தாதவர்களாயிருப்போம். (ரோம. 8:35-39; 12:1) R 3266:6

மே 12

இப்படிப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்கள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறபடியினால் பிரியமானவர்களே, மாமிசத்திலும், ஆவியிலும் உண்டான எல்லா அசுசியும் நீங்க, நம்மைச் சுத்திகரித்துக் கொண்டு, பரிசுத்தமாகுதலைத் தேவ பயத்தோடே பூரணப்படுத்தக்கூடவோம். (2 கொரி. 7:1)

ராஜரீக ஆசாரியத்துவத்தைப் பெற அழைக்கப்பட்டவர்களுள் எத்தனை பேர் பொறாமை, வஞ்சகம், கபடம், பகைமை, தீங்கான வார்த்தைகளைப் பேசுதல் போன்ற அசுத்தங்கள் உடையவர்களாயிருக்கின்றனர். மாமிச பெலவீனமுள்ளவர்கள் இவைகளில் ஏதாவது ஒன்றிலோ, அல்லது சகலத்திலுமோ எதிர்த்து நிற்க வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றனர். இவை எல்லாவற்றையும் எதிர்த்துத் தங்களைச் சுத்திகரித்துக் கொள்ள மிக ஜாக்கிரதை உள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும். நம் அனுதின ஜீவியத்தில் நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியமும், நாம் பேசும் ஒவ்வொரு வார்த்தைகளும், நம் சிந்தனைகள் அனைத்தும் நிதானிக்கப்பட்டு எவ்வித அசுத்தமும் இல்லாதிருந்து, தேவனுக்குப் பிரியமானதாக இருக்க வேண்டும். (2 கொரி. 6:14-18; ஏசா. 52:11) R 3267:2

மே 13

ப-யைப்பார்க்கிலும் கீழ்ப்படிதலும், ஆட்டுக்கடாக்களின் நிணத்தைப் பார்க்கிலும் செவி கொடுத்தலும் உத்தமம். (1 சாமு. 15:22)

நம்முடைய பரம பிதா நாம் அவர் வார்த்தைகளின் பேரில் அதிக கவனமுள்ளவர்களாக இருக்கவே விரும்புகிறார். அவர் வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க இன்னும் சமயம் உண்டென்று எண்ணி அசுதியாய் இருக்கக்கூடாது. அவர் வார்த்தைகளுக்குச் செவி கொடுத்து, அதைக் கைக்கொண்டு ஜீவிக்கும்போது அதன் மூலமாக உண்டாகும் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு பயந்திருக்கக்கூடாது. ஆனால் அவர் மேல் நம்பிக்கையும், விசுவாசமுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும். நம்மைக் காக்கிறவர் உறங்குவதுமில்லை, தூங்குவதுமில்லை என்றும் அவர், தம்முடைய வார்த்தைகளில் மாறாதவர் என்றும் விசுவாசித்து, நம்மை எந்தத்தீங்கினின்றும் காத்து இரட்சிக்க வல்லவர் என்பதை உணரவேண்டும். நம்முடைய கீழ்ப்படித-ன் மூலமாக அவர் நம்மை எந்நேரத்திலும், எத்தீங்கினின்றும் விலக்கிக் காப்பாற்றுவார். (சங். 40:3-8) R 3224:2

மே 14

அன்புடன் சத்தியத்தைக் கைக்கொண்டு, தலையாகிய கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாவற்றிலேயும் நாம் வளருகிறவர்களாயிருக்கும் படியாக அப்படிச் செய்தார். (எபே. 4:15)

கிருபையில் வளர்வது என்பதென்ன? கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி ஆவியிலே அவருடன் நெருங்கி அவர் தயவைப் பெற்று வாழ்வதே ஆகும். கிருபையில் மட்டும் வளர்ந்து அறிவிலே வளராம-ருப்பது கூடாத காரியம். அவரோடு இசைந்திருப்பதற்கு அவரைப் பற்றிய அறிவிலும் பழக்கமுள்ளவர்களாக இருந்தால் மட்டுமே முடியும். தேவ திட்டங்களை முற்றிலும் அறிந்தால் மட்டுமே அவருடன் நாம் நெருங்கி இருக்க முடியும். இவ்விதம் நாம் தேவ திட்டங்களை நிறைவேற்றி, அவருடன் ஊழியர்களாக இந்தச் சேவையிலே ஈடுபட்டிருக்க முடியும். இதனால், நாம் அன்புடன் சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவருடைய கிருபையில் வளர அனுதினமும் சத்திய வசனத்தை வாசித்து, சிந்தித்து அறிவிலே நாளுக்கு நாள் வளர பிரயாசப்பட வேண்டும். (1 பேது. 2:1-8; 2 பேது. 3:18) R 3215:3

மே 15

அத்திமரம் துளிர்விடாமற் போனாலும், திராட்சைச் செடிகளில் பழம் உண்டாகாமற் போனாலும், ஒ-வ மரத்தின் பலன் அற்றுப் போனாலும், வயல்கள் தானியத்தை விளைவியாமற் போனாலும், கிடையில் ஆட்டு மந்தைகள் முதலற்றுப் போனாலும், தொழுவத்திலே மாடு இல்லாமற் போனாலும், நான் கர்த்தருக்குள் மகிழ்ச்சியாயிருப்பேன். என் இரட்சிப்பின் தேவனுக்குள் களிகூறுவேன். (ஆபகூக் 3:17-18)

உலகத்திலே தேவன் பல உபத்திரவங்களை அனுமதித்திருக்கிறார். ஏனெனில், இவையாவும் மனிதன் தன் கேடான சிந்தனைகளால் வந்தவை என்று அவன் உணரும்படி அப்படிச் செய்தார். அந்தப்படியே தேவனைப் பின்பற்றி வரும் பரிசுத்தவாங்களுக்கும் சில தொல்லைகளும், சோதனைகளும் நேரிடுவதை நாம் பார்க்கிறோம். இது அவர்கள் விசுவாசத்தைச் சோதித்தறிந்து பொன் புடமிட்டு மெருகேற்றப்படுவது போல இவர்களும் மெருகேற்றப்படுகிறார்கள் என்பதை தேவபிள்ளைகள் அறிய வேண்டும். இவை யாவையும், அவர்கள் மேற்கொண்டு, தகுதியுள்ளவர்களாகக் காணப்படும் போது, தேவனால் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டதை சுதந்தரித்துக் கொள்வார்கள். (யாக். 5:7-11) R 3168:2

மே 16

யேகோவாவின் வாய் சொல்லும் புது நாமத்தால் நீ அழைக்கப்படுவாய். நீ யேகோவாவின் கையில் அலங்காரமான கிரீடமும், உன் தேவனுடைய கரத்தில் ராஜ முடியுமாயிருப்பாய். (ஏசா. 62:2-3)

நாம் உலகத்தாரிடமிருந்தும், பேர் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியி-ருந்தும் தேவனாலே பிரித்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. நம்முடைய எண்ணங்களும், நம்பிக்கையும், மேலானவைகள். தேவனுடைய திட்டங்களையும் ஆழ்ந்தக் கருத்துக்களையும் அறிய வேண்டும் என்பதே நம் வாஞ்சை. நாம் முன் இருந்த இருளி-ருந்து ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு அழைக்கப்பட்டவர்கள் என்பதையும் மறக்கக்கூடாது. இவ்விதமாக நாம் உலகினின்றும் பேர் கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தினின்றும் பிரிக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கும் போது அவர்கள் நம்மைப் பகைப்பது, வெறுப்பது ஆச்சரியமானதல்ல. (நாம் தேவனுடைய புதிய நாமத்தைப் பெற்றிருப்பதால், அவர் கையின் கிரீடங்களாக இருப்போம்). (2 நாளா. 7:14-15) R 3199:2

மே 17

அவர்கள் உங்களை ஜெப ஆலயங்களுக்குப் புறம்பாக்குவார்கள்; மேலும், உங்களைக் கொலை செய்கிறவன், தான் தேவனுக்குத் தொண்டு செய்கிறவனென்று நினைக்குங்காலம் வரும். (யோவா. 16:2)

முற்காலங்களில், சத்தியத்தின் நிமித்தம் துன்பப்படுத்தப்படுவது போல இக்காலத்தில் காணப்படுவதில்லை. விசுவாசிகள் இக்காலத்தில் கல்லெறியப்படுகிறதில்லை, அம்பு எய்யப்படுகிறதில்லை, சிரத்சேதம் பண்ணப்படுவதுமில்லை. ஆனால், துன்மார்க்கர் நீதிமான்களின் பேரில் கசப்பும், தூஷணமுமான வார்த்தைகளான அம்புகளை அவர்கள் இருதயத்திலே எய்து சிரத்சேதம் செய்வதற்கொப்பாக, சகலரும் நம்மை விட்டு விலகிப் போகிறார்கள். இவ்விதம் துன்பப்படுத்தப்பட்டு வருகிற யாவரும், முதல் கிறிஸ்தவ இரத்த சாட்சியான ஸ்தேவானை நினைவு கூறக்கூடவோம். அவனைப் போல பிரகாசமான முகத்துடன் நற்சாட்சி கொடுப்போமாக. நம்முடைய விசுவாசத்தின் கண்கள் தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருந்து நமக்காக பரிந்து பேசும் இரட்சகர் பேரில் எப்பொழுதும் இருக்கக்கூடவது. இப்படிப்பட்டவர்களின் வார்த்தைகள் ஸ்தேவானைப் போல கிருபையும், வல்லமையும் உடையவர்களாய் பரிசுத்த ஆவியினால் நிறைந்திருக்க வேண்டும். (அப். 7:55-60; 8:1) R 2109:6

மே 18

விசுவாசித்தவர்களாகிய நாமோ, அந்த இளைப்பாறுதல்-ல் பிரவேசிக்கிறோம். (எபி. 4:3)

நம்முடைய விசுவாசம் எவ்வளவாக கிறிஸ்துவின் பேரில் நம்மை நம்பிக்கையுள்ளவர்களாக்குகிறதோ, அவ்வளவுக்கதிகமாய் நாம் அவரிலே இளைப்பாறுதலைப் பெறுகிறோம். அவரை முற்றிலும் நம்பினவன், முற்றிலும் இளைப்பாறுதலையும் அடைகிறான். ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலருக்குப் பூரண இளைப்பாறுதல் அவசியமானது. மற்றவர்களுக்காக ஊழியம் செய்து அந்த இளைப்பாறுதல்-ல் பிரவேசிப்பது தேவ பிள்ளைகளுக்கு அருளப்பட்ட ஆசீர்வாதமாயிருக்கிறது. “ஆகையால், அந்த திருஷ்டாந்தத்தின்படி, ஒருவனாகிலும் கீழ்ப்படியாமையினாலே விழுந்து போகாதபடிக்கு, நாம் அந்த இளைப்பாறுதல்-ல் பிரவேசிக்க ஜாக்கிரதையாக இருக்கக்கடவோம்”. (எபி. 4:9-11) R 2534:5

மே 19

பலமுள்ளவர்களாகிய நாம் நமக்கே பிரியமாய் நடவாமல், பலவீனங்களைத் தாங்க வேண்டும். (ரோம. 15:1)

அடிப்படைக் கொள்கைகளை மீறாமல், தேவனுடைய பிள்ளைகள் தங்கள் சொந்தக் காரியங்களில் அதிக முக்கியத்துவம் காட்டாமல், பிறருக்குச் செய்யும் சேவையில் தேவ சித்தப்படி அடிக்கடி ஈடுபட விருப்பமுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும். பவுல் அப்போஸ்தலன் அடிப்படையான கொள்கைகளைக் குறித்து அநேக சந்தர்ப்பங்களில் விவாதித்துப் பேசி இவற்றில் பலவீனமுடையவர்களை, கிறிஸ்துவின் நிமித்தமாகவும், சபைவளர்ச்சிக்காகவும் கடிந்து பேசி அவர்களைப் பலப்படுத்தியுள்ளார். (கலா. 2:3,11) இந்த அப்போஸ்தலன் கிறிஸ்துவுக்கு அடுத்த நிலையிலே சபையின் வளர்ச்சிக்காக செய்த ஒவ்வொரு காரியமும் இன்று அநேக சபைகளுக்கு ஒரு முன் மாதிரியான எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது. (1 தெச. 5:14-15; கலா. 6:1-3) R 2119:2

மே 20

அவர் நம்மைச் சகல அக்கிரமங்களினின்று மீட்டுக் கொண்டு, தமக்குரிய சொந்த ஜனங்களாகவும் நற்கிரியைகளைச் செய்ய பக்தி வைராக்கியமுள்ளவர்களாகவும் நம்மைச் சுத்திகரித்தார். (தித். 2:14)

ஒரு புதுமையான ஜனம் என்று சொல்லப்படுவது உடையிலோ, நடையுடை பாவனையிலோ, பாஷையிலோ அல்ல. புதுமையான அல்லது சொந்தமான ஜனம் என்று அழைக்கப்பட்டவர்கள் உலகத்தி-ருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டு உலக இச்சைகளுக்கு விலகினவர்கள், கிறிஸ்துவின் சிந்தையே இவர்களுள் காணப்பட வேண்டும். தேவனுடைய வார்த்தைகள் மட்டுமே இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கட்டளைகள் இவ்வுலகத்தில் இருந்து கொண்டே, உலகத்தின் கிரியைகளுக்கு விலகி இருப்பவர்கள் உலக கட்டளைகளுக்கு இவர்கள் கீழ்ப்பட்டவர்கள் அல்ல. இவர்களுடைய நடத்தைகள் முழுவதும் ஒரு விசுவாசத்திற்குட்பட்டு, நற்கிரியைகள் நிறைந்ததாய் சுய சித்தத்தை அல்ல தேவ சித்தத்தையே நிறைவேற்றுவார்கள். இவர்கள் சத்தியத்தை அறிந்து விசுவாசத்துடன் நியாயமான வழிகளில் நடப்பவர்களாயிருப்பார்கள். ஆகவே மற்றவர்களுடைய பார்வையில், இவர்கள் மிகவும் ஆச்சரியமாகவும், புதுமையாகவும் காணப்படுவார்கள். (1 பேது. 1:19-23) R 2128:2

மே 21

வேத வாக்கியங்களெல்லாம் தேவ ஆவியினால் அருளப்பட்டிருக்கிறது; தேவனுடைய மனுஷன் தேறினவனாகவும், எந்த நற்கிரியையும் செய்யத் தகுதியுள்ளவனாகவும் இருக்கும் படியாக, அவைகள் உபதேசத்திற்கும், கடிந்து கொள்ளுதலுக்கும், சீர்திருத்தலுக்கும், நீதியைப் படிப்பிக்குதலுக்கும் பிரயோஜனமுள்ளவைகளாயிருக்கிறது. (2 தீமோ. 3:16-17)

ஆவியின் கிருபையால் நாம் தேவனை அறிகிற அறிவிலே முன்னேற, வேதாகமத்தில் பழைய ஏற்பாட்டிலும், கிறிஸ்துவின் மூலம் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளும், அப்போஸ்தலர்கள் மூலமாக எழுதப்பட்டவைகளும் மிக அவசியமானதென்பதை நாம் நினைவு கூற வேண்டும். வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட இரட்சிப்பை நாம் அடைய வேறெந்த வழியும் நமக்குக் கட்டளையிடப்படவில்லை. இந்த வார்த்தைகள் நம் அனுதின வாழ்க்கையில் நம்மைச் சீராக நடத்தவும், தவறுகளை நமக்கு எடுத்துக் காட்டவும், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட இரட்சிப்பைப் பெறுவதற்கு தயார் செய்கிறதாயிருக்கிறது. (2 பேது. 1:19-21; ரோம. 15:4) R 2166:2

மே 22

தேவன் நமக்குப் பயமுள்ள ஆவியைக் கொடாமல், பலமும், அன்பும், தெளிந்த புத்தியுமுள்ள ஆவியையே கொடுத்திருக்கிறார். (2 தீமோ. 1:7)

தேவன் தம்முடைய ஜனத்திற்கு பயமுள்ள ஆவியைக் கட்டளையிடாமல், வல்லமையும், சக்தி வாய்ந்ததும், அன்பிலே வைராக்கியமுள்ளதுமான ஆவியையே கொடுத்திருக்கிறார். தேவ பக்தியிலும், தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குச் சேவை செய்வதிலும், சத்திய வசனத்தின் பேரிலும், தேவனுக்குப் பிரியமாய் ஊழியஞ் செய்வதிலும், அன்பைக் காட்ட வேண்டியவர்களாயிருக்க வேண்டும். அதோடு சமயம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் பரிசுத்தமான காரியங்களைத் தேவ பிள்ளைகளிடத்திலும், மற்றெல்லா மனிதரிடத்திலும் பேசி ஆவியிலே அவர்கள் வளர பிரயாசப்பட வேண்டும். நம் இருதயங்களில் அன்பு சதா காலங்களிலும் கொழுந்து விட்டு எரிந்து, நலமான காரியங்களைத் தைரியத்துடன் வேதத்தின்படி பேசி தெளிவுப்படுத்த வேண்டும். (அப். 9:27-29) R 2166:1

மே 23

நீங்களும் ஒருவருடைய கால்களை ஒருவர் கழுவக்கடவீர்கள். (யோவா. 13:14)

கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் இணைக்கப்பட்ட அங்கங்கள் ஒருவர் பேரில் ஒருவர், அக்கரைக் காட்ட வேண்டும் என்பதே இதன் கருத்து. இவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பரிசுத்தமாக ஜீவிக்கும்படி செய்து பல உபத்திரவங்களையும், சோதனைகளையும் மேற்கொள்ளும்படி உதவி செய்து, பல வழிகளில் ஏற்படும் அநேக இக்கட்டுகளில் ஒருவர் பாரத்தை ஒருவர் சுமந்து, மனத்தாழ்மையுடன் தாங்கி, இவ்வுலகத்தையும், மாமிச இச்சைகளையும், சாத்தானையும் எதிர்த்து நிற்க உதவியாக இருப்பார்கள். ஆவியின் கனிகளை வளர்த்து மனத்தாழ்மையிலும், பொறுமையிலும், சகோதர சிநேகத்திலும், அன்பிலும் ஒருவருக்கொருவர் சேவை செய்ய வேண்டும். இதன் மூலம் இந்த அநீதியான உலகில் பரிசுத்த வாழ்க்கையை நடத்துவதோடு மற்றவர்களுக்கும் பிரயோஜனமாகவும் இருக்க முடியும். (கொலோ. 3:12-14) R 2202:4

மே 24

அன்பு அயோக்கியமானதைச் செய்யாது, தற்பொழிவை நாடாது, சினமடையாது, தீங்கு நினையாது. (1 கொரி. 13:5)

பாரம்பரியமான எந்த கெட்டப் பழக்கங்களும் நம்முடைய பெலவீனங்களில் நம்மை மேற்கொள்ள வொட்டாமல் காத்துக் கொள்வது அவசியமானது. இவைகள் எரிச்சலுண்டாக்கி, கோபமூட்டி, பல தீதான காரியங்களை உருவாக்கி அன்பை இழக்கச் செய்யும். இருதயத்திலே தேவ ஆவியைப் பெற்றவர்கள், இத்தகைய தீய மாமிச செயல்களை எதிர்த்து போர் புரிய வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றனர். இது என் வழி அல்லது பழக்கம் என்று ஒருவரும் சொல்ல முடியாது. விழுந்து போன மனுஷனுடைய கெட்ட வழிகளை நாம் விட்டுப் புதிய ஜீவிகளான போது பழையவைகளையும் மற்ற எல்லா மாமிச சிந்தனைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். கிருபையிலே வளரும் ஒவ்வொரு தேவ பிள்ளையும், நல்ல சபாவமுள்ளவர்களாகவே இருப்பார்கள். (1 யோவா. 4:7-12) R 2204:4

மே 25

நீ தீமையினாலே வெல்லப்படாமல், தீமையை நன்மையினாலே வெல்லு. (ரோம.12:21)

நாம் தீதான வார்த்தைகளை எக்காரணத்தைக் கொண்டும், எவ்விதத்திலும் உபயோகிக்கக்கூடாது. அவ்விதமாகச் செய்தால் நம்முடைய அதிபதியான கிறிஸ்துவை விட்டு விலகி தற்கா-கமாக நம் பகைவனான சாத்தானைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்போம். கோபத்திற்குக் கோபமாக பதிலளிப்பதும், தீமைக்குத் தீமை செய்வதும், கசப்பான வார்த்தைகளுக்குக் கசப்பான பதில் கூறுவதும், பழிக்குப் பழி வாங்க எண்ணுவதும் தீமையை தீமையினாலே வெல்ல முயற்சிப்பதாகும். மேலும் இவை விழுந்து போன மனிதனின் குண லட்சணங்கள். நாம் இவைகளுக்கு விலகி, புதிய சபாவத்தை அபிவிருத்தி செய்ய கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறோம். இவ்விதம் செய்யக்கூடிய தேவனுடைய பிள்ளைகள் தீமைக்குத் தீமை செய்யாமல் சகல காரியங்களிலும் இத்தீமைகளை நன்மையினால் மேற்கொள்வார்கள். (ரோம. 7:15-21; 3 யோவா. 11) R 2215:1

மே 26

அறிவு இறுமாப்பை உண்டாக்கும், அன்போ பக்தி விருத்தியை உண்டாக்கும். (1 கொரி. 8:1)

மற்றவர்களுக்கு தேவதிட்டங்களைக் குறித்து போதிக்க விரும்பும் யாவரும் ஒரு வகையான சோதனைக்குட்படக் கூடியவராக விடப்படுகின்றனர். இதனால் தேவனுக்கும், அவர் ஜனங்களுக்கும் ஊழியம் செய்ய விரும்புவோர், அதிகமான கிருபையையும், பரிசுத்த ஆவியையும் அறிவையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். இதனால் யார் யார் மற்றவர்களுக்கு போதிக்கக் கூடியவர்களாயிருக்கிறார்களோ, இவர்கள் தேவனுடைய வாயாக இருப்பதால், இவர்களிடையே பரிசுத்த ஆவியின் பலவித கிருபைகள், விசேஷமாக சாந்தகுணமும் காணப்பட வேண்டும். இந்த அன்போடு கூடிய அறிவே இவர்களையும் இவர்கள் யார் யாருக்கு ஊழியம் செய்கிறார்களோ, அவர்களையும் ஆவியிலே வளரும்படி செய்யும். (கொலோ. 3:12-17) R 2219:6

மே 27

மனத்தாழ்மையினாலே ஒருவரையொருவர் தங்களிலும் மேன்மையானவர்களாக எண்ணக்கடவீர்கள். (பி- 2:3)

பவுல், சகலரும் தேவ ஊழியத்தில் பணிவுள்ளவர்களாக வளர எச்சரிக்கிறார். “ஒன்றையும் வாதினாலாவது, வீண் பெருமையினாலாவது செய்யக்கூடாது” என்கிறார். தற்பெருமை, உயர்ந்த ஸ்தானத்தைப் பெற முயல்வது போன்றவை தேவ ஊழியர்களின் ஓர் எதிரி என்பதை உணர்ந்து அவைகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டும். இதற்கு மாறாக இவர்கள் தாழ்மையான சிந்தையுடையவர்களாயிருந்து, தன் உடன் சகோதரர்களை, தங்களிலும் மேலானவர்களாகக் கருதி இப்படிப்பட்ட காரியத்தில் மேன்மை பாராட்ட வேண்டும். எல்லா வரங்களும், திறமைகளும் எந்த சபையிலும் ஒருவரிடத்தில் காணப்படுவது அரிது. ஒருவர் மனத்தாழ்மையுள்ளவராக இருந்து, மற்றவர்களிடையே காணப்படும் சில நற்குணங்கள் தன்னிலும் மேலானது என்று எண்ணக்கூடிய சிந்தை மிக அவசியமானது. (எபே. 4:1-6; ரோம. 12:9-18) R 2228:1

மே 28

இந்தத் தேசத்தில் குடியிருக்கையில் கர்த்தரிடத்தில் குடியிராதவர்களாயிருக்கிறோமென்று அறிந்தும், எப்பொழுதும் தைரியமாயிருக்கிறோம். (2 கொரி. 5:7)

நாம் தேவனோடு நடந்து அவர் பட்சமாக ஜீவிக்கும் போது தற்போதைய உலக காரியங்களும், சூழ்நிலைகளும் நம்மைத் திருப்தியாக்காது என்பதை உணருகிறோம். இங்கே நாம் ஒரு யாத்ரீகன் போலவும் அயலானைப் போலவும் இருந்து தேவன் தம்மை நேசிக்கிறவர்களுக்கு ஆயத்தம்பண்ணி வைத்துள்ள நல்ல வீட்டையும், இளைப்பாறுதலையும் எதிர் நோக்கினவர்களாக இருக்கிறோம். இது அப்போஸ்தலன் முந்தின வசனத்தில் சொன்னது போல, “நாம் தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடக்கிறோம்.” இதன் மூலம் நாம் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாயிருந்து, தேவன் பேரில் விசுவாசமாக அவரோடு குடியிருப்பதை சந்தோஷமாக எண்ணி இவ்வுலகில் பரதேசிகளைப் போலவும் யாத்ரீகர்களைப் போலவும் வாழ்வதில் சந்தோஷப்படுகிறோம். (2 கொரி. 5:1-6) R 2231:4

மே 29

சமாதானத்தை உங்களுக்கு வைத்துப் போகிறேன், என்னுடைய சமாதானத்தையே உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்; உலகம் கொடுக்கிற பிரகாரம் நான் உங்களுக்கு கொடுக்கிறதில்லை. உங்கள் இருதயம் கலங்காமலும், பயப்படாமலும் இருப்பதாக. (யோவா. 14:27)

எவ்வளவாக நாம் உலகத்தையும், மாமிச இச்சைகளையும், பிசாசையும் மேற்கொள்ளுகிறோமோ, அவ்வளவுக்கதிகமாக பரலோகத்திலுள்ள நம் பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறவர்களாயிருப்போம். எவ்வளவாக நம்முடைய இரட்சகரைப் பின்பற்றி ஜீவிக்கிறோமோ அவ்வளவாக அவருடைய பார்வையிலே பிரியமானதைச் செய்ய இயலும். இவ்விதம் ஜீவிக்கும் போது, மனுஷன் தரக்கூடாததும், எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாததுமான சந்தோஷ சமாதானத்தை அதிகமாகப் பெற்றுக் கொள்கிறோம். எந்த சோதனையும், உபத்திரவங்களும், நம்மைத் தேவனுக்குப் பிரியமும், விலையேறப் பெற்றதுமாக இருக்கச் செய்யும். சோதனையைச் சகிக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான். “அது போல நீங்களும் இப்பொழுது துக்கமடைந்திருக்கிறீர்கள். நான் மறுபடியும் உங்களைக் காண்பேன், அப்போது உங்கள் இருதயம் சந்தோஷப்படும், உங்கள் சந்தோஷத்தை ஒருவனும் உங்களிடத்தி-ருந்து எடுத்துப் போடமாட்டான்.” (யோவா. 16:22; ரோம. 5:1) R 2232:5

மே 30

நம்பிக்கையிலே சந்தோஷமாயிருங்கள்; உபத்திரவத்திலே பொறுமையாயிருங்கள்; ஜெபத்திலே உறுதியாய்த் தரித்திருங்கள். (ரோம. 12:12)

கிறிஸ்தவ ஜீவியத்திலே ஒரு பெரும் போரைக் குறித்து அப்போஸ்தலன் இங்கே பேசுகிறார். நாம் பழைய மனிதனின் சிந்தைகளை எதிர்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இதில் நாம் வெற்றி பெற நம்முடைய இரட்சிப்பின் அதிபதியுடைய பெலத்தில் நிலைத்து விசுவாசமுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும். சாத்தானின் வஞ்சகமான வலைகளில் சிக்கிக் கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டும். நம் வாழ்க்கையில் ஏற்படக்கூடிய பல கஷ்டங்கள் அன்பை இழந்து, கசப்பான வார்த்தைகளைப் பேசும்படி செய்யும். அல்லது சில சந்தர்ப்பங்களில் தேவனால் நமக்கு அருளப்பட்ட ஆஸ்தியினிமித்தமாக மேன்மை பாராட்டி இறுமாப்படைந்து, நம்முடைய விசுவாசத்தைப் பரீட்சித்துப் பார்க்கும்படி இவைகளைத் தந்த தேவனை விட்டு விலகும்படி செய்யும். சகலத்திலும் தேவ சித்தத்தை உணர்ந்து ஜெபத்திலே தரித்திருப்பது மிக அவசியம். (1 பேது. 1:4-9) R 1759:3

மே 31

மாம்சம் புசிக்கிறது, மதுபானம் பண்ணுகிறது, மற்றெதையாகிலும் செய்கிறது, உன் சகோதரன் இடறுகிறதற்காவது, தவறுகிறதற்காவது பலவீனப்படுகிறதற்காவது ஏதுவாயிருந்தால், அவைகளில் ஒன்றையும் செய்யாம-ருப்பதே நன்மையாயிருக்கும். (ரோம. 14:21)

ஒரு சகோதரனுக்கு எவ்விதத்திலும் இடறல் உண்டாக்குவது தேவ கட்டளையான அன்பின் பிரமாணத்திற்கு விரோதமான பெருங்குற்றம். தேவ பார்வையில் மற்றவர்கள் இடறக் காரணமாயிருப்பதும் குற்றம் ஆகும். ஆதலால் சத்திய அறிவு எல்லா தடைகளையும் நீக்கி அன்பின் பிரமாணமானது, பூரணமாக நம்மில் கிரியை செய்யும்படி செய்கிறது. கிறிஸ்துவின் போதனைப்படி இந்த அன்பின் பிரமாணம் நமக்குக் கட்டளையாக உன் தேவனிடத்திலே முழு இருதயத்தோடு அன்பு கூற வேண்டும் என்றும் உனக்கடுத்தவனிடம் உன்னைப் போல் அன்பு கூறு என்றும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அன்பே, சகலத்தையும் நடப்பிக்கும், இடறல் உண்டாக்காது. (மத். 18:6; 2 தீமோ. 2:14) R 3145:6